

שְׁדָר הַקְּלָמָד לְלִזְמָן י"ז טְבַבְּת (הילולת רבוי חיים פלאג'י ב"ר יעקב זי"ע):

פְּנֵי כְּלָקָאָפָּא פְּטוֹרָהָרְיָז הַעֲזָבָאָז:

צְנוּרָה נָעַז

וּבַיּוֹם הַבְּכוּרִים בַּהֲקָרְבָּכֶם מִנְחָה חַדְשָׁה לְהָיָה בַּשְׁבָעָתֵיכֶם, מִקְרָא קָדְשׁוֹ יְהִי לְכֶם כֹּל מִלְאָכָת עֲבוֹדָה לֹא תַעֲשֶׂו (בָּמְדִבר כ"ח):

א בַּי יִשׁ בְּכֶל אֶחָד מִיִּשְׂרָאֵל בְּחִינָת מִלְכּוֹת, וְכֹל אֶחָד לְפִי בְּחִינָתוֹ, כֹּן יִשׁ לוֹ בְּחִינָות מִלְכּוֹת. יִשׁ שְׁהָוָא שׂוֹרֵד בְּבֵיתוֹ, וַיִּשׁ שְׁהָוָא מֹשֵׁל בְּיוֹתָר, וְכֹן יִשׁ שְׁהָוָא מֹשֵׁל עַל כָּל הָעוֹלָם, כֹּל אֶחָד לְפִי בְּחִינָת הַמִּלְכּוֹת שִׁישׁ לוֹ. בְּחִינָות: "שְׁרֵי אֱלֹפִים וּשְׁרֵי מִאות וּשְׁרֵי חַמְשִׁים וּשְׁרֵי עַשְׁרוֹת" (שמות י"ח):

וּבְחִינָות הַמִּלְכּוֹת הַזֹּאת שִׁישׁ בְּכֶל אֶחָד, הִיא בְּאַתְגָּלִיא וּבְאַתְכָסִיא. בְּאַתְגָּלִיא, הִינוּ הַמִּמְשָׁלָה שִׁישׁ לְכֶל אֶחָד לְפִי בְּחִינָתוֹ, שְׁהָוָא מֹשֵׁל עַל אֶלְוָהָאָנְשִׁים בְּאַתְגָּלִיא, כַּפִּי בְּחִינָת הַמִּלְכּוֹת שְׁלֹז בְּגַ"ל. וּבְאַתְכָסִיא הוּא, כִּי גַם יִשׁ לְכֶל אֶחָד לְפִי בְּחִינָתוֹ בְּחִינָת מִלְכּוֹת בְּאַתְכָסִיא. דְהִינוּ שְׁאָפָ שְׁבָאַתְגָּלִיא גְּרָאָה שְׁאֵין לוֹ שֻׁוּם מִמְשָׁלָה עַל אֶלְוָהָאָנְשִׁים, עַם כָּל זה בְּאַתְכָסִיא וּבְהָעָלָם גָּדוֹל, הוּא מֹשֵׁל עַל אֶלְוָהָאָנְשִׁים. כִּי גְשָׁמָתָם הֵם תְּחִתָּיו, וְגַבְגָּעִים תְּחִתָּיו. גַם זוֹאת הַבְּחִינָה שֶׁל מִלְכּוֹת בְּאַתְכָסִיא, הִיא לְכֶל אֶחָד לְפִי בְּחִינָתוֹ בְּבְחִינָת: "שְׁרֵי אֱלֹפִים, וּשְׁרֵי מִאות" וּכְוּ:

נַקְנֶן וְלֹא יַעֲבֹר
נִקְלָכַן ^{אֵיךְ נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר}
בַּאֲשֶׁר פָּזְהָרֶת צָצָל "אֲשֶׁר אֲשֶׁר מִקְזָה שֶׁרֶד פִּסְפָּרִץ רַבַּע עַזְזָה תְּקַזְזָה לְבֶל"»
חָק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר יֵצֵא לְאַרְוּ עַי הַזָּאת "נִצָּחָת וְאַגְּנָחָת" שִׁיעֵי יִשְׂבִּית תִּיקְוָן המידות ۳۰

רַיְשָׁנַי אָחָד שֶׁבְּאַתְּגָלִיא אֵין לו שְׁוָם מִמְשָׁלָה, וְאָפָעַלְפִּיכְנָן
בְּאַתְּפָסִיא וּבְהָעָלָם גָּדוֹל, הַזָּא מוֹשֵׁל עַל כָּל הַדָּוָר, וְאָפָלוּ
עַל כָּל צִדְיקִי הַדָּוָר. כִּי כָל גְּשֻׁמוֹתֵיהֶם הֵם כָּלָם תְּחַת מִמְשָׁלְתוֹ
וּמִלְכָוֹתוֹ, וְכָלָם גְּבָנָיעִים וּכְפּוּפִים אֵלֵיו. רַק שְׁחוֹא בְּהָעָלָם גָּדוֹל,
בְּבָחִינּוֹת (מְלָאכֵי א): "בְּכָל מֶקְומָם מִקְטָר וּמִגְשׁ לְשָׁמְיִי". שְׁאָפָ שְׁהָם
עוֹבָדים עֲבוֹדַת־אֱלֹהִים, עַל כָּל זה בְּהָעָלָם גָּדוֹל הֵם כָּלָם גְּבָנָיעִים
אֵלֵיו יִתְּבָרֶךְ, וְעוֹבָדים אָוֹתוֹ יִתְּבָרֶךְ, רַק שְׁחוֹא בְּהָעָלָם גָּדוֹל. כִּמוֹ
כֵּן זוֹאת הַבְּחִינָה שֶׁל מִלְכָוֹת בְּאַתְּפָסִיא, שְׁאָפָ שֶׁבְּאַתְּגָלִיא אֵין לו
שְׁוָם מִמְשָׁלָה, עַם כָּל זה בְּהָעָלָם גָּדוֹל, הַזָּא מוֹלֶךְ עַלְיָהֶם, וְהָם כָּלָם
תְּחַתְּיוֹ וְגְבָנָיעִים אֵלֵיו:

בְּוּצְרִיךְ כָּל אָחָד, לְבָלִי לְהַשְׁתָּמֵשׁ עַם בָּחִינּוֹת הַמִּלְכָוֹת שִׁישָׁ
לֹז לְהַגְּנָאתֹ וּלְצַרְפֹּו. שְׁלָא תְּהִיחָה בָּחִינּוֹת הַמִּלְכָוֹת
אִצְלוֹ כְּעָבֵד לְמִלְאָת תְּאֹתוֹ, רַק שְׁתַּחַיָּה בָּחִינּוֹת הַמִּלְכָוֹת בָּבָחִינּוֹת
בּוֹ חֹרֵין. בָּבָחִינּוֹת (קְהַלְתִּי): "אֲשֶׁרִיךְ אֶרְץ שַׁמְלָכָךְ בּוֹ חֹרֵין",
שְׁהַמִּלְכָוֹת יְהִיָּה אִצְלָה בּוֹ חֹרֵין, לְבָלִי לְהַשְׁתָּמֵשׁ בּוֹ לְהַגְּנָאתֹה:

וְזַה בָּחִינּוֹת מִרְדָּכָי, בָּחִינּוֹת מֵר דָרוֹר (חִלּוּן קל"ט). שְׁהַמִּרְוזָת,
הִגְנוּ הַמִּלְכָוֹת, יִש לָה דָרוֹר וִחרוֹת, שְׁלָא לְהַשְׁתָּמֵשׁ בְּהַ
לְהַגְּנָאתֹ וּלְצַרְפֹּו, כִּי אִם לְהַשְּׁם יִתְּבָרֶךְ, בָּבָחִינּוֹת (עֲבִדִּיה א):
"זַהֲיַתָּה לְהָיָה הַמִּלְוָכָה". דְהִגְנוּ לְהַשְׁתָּמֵשׁ עַם הַמִּלְכָוֹת לְעִבּוֹדָת
הַשְּׁם יִתְּבָרֶךְ, דְהִגְנוּ לְהַזָּהִיר וְלְהַזְכִּיחָה אֶת כָּל הָגְשֻׁמוֹת שְׁגָבָנָיעִים
אֵלֵיו, כָּל אָחָד וְאָחָד לְפִי בָּחִינּוֹת הַמִּלְכָוֹת שִׁישָׁ לֹז בְּאַתְּגָלִיא
וּבְאַתְּפָסִיא. הַז אִם הַזָּא מוֹשֵׁל בַּבָּיִתֹּו, צָרִיךְ לְהַזָּהִיר וְלְהַזְכִּיחָה אֶת
בְּנֵי בַּיִתֹּו. וְאִם יִש לֹז מִמְשָׁלָה יוֹתֵר, מַטֵּל עַלְיוּ לְהַזָּהִיר יוֹתֵר וַיּוֹתֵר
אֲנָשִׁים, לְפִי בָּחִינּוֹת הַמִּלְכָוֹת שֶׁלֽוּ:

זֶקְנָתָן וְכָא יַעֲבֹר

ג וְצִרִיךְ לְהַמְשִׁיךְ אֲרִיכּוֹת יָמִים לְתוֹךְ הַמִּלְכּוֹת, שֶׁלֹּא תֵּחֶיה
בְּבָחִינּוֹת (פְּסָחִים פ"ז): 'הַרְבָּנוֹת מִקְבָּרָת אֶת בָּעֵלֶיהָ'.
כִּי כָל אֶחָד לְפִי בְּחִינּוֹת הַמִּלְכּוֹת שִׁיעַשׂ לוֹ, הוּא בְּחִינּוֹת צוֹפָה,
שֶׁמְטָל עַלְיוֹ לְהַזְהִיר וְלְהַזְכִּיחַ אֶת הָאָנְשִׁים שֶׁהֵם מִשְׁרָשָׂו, שִׁיעַשׂ לוֹ
בְּחִינּוֹת מִלְכּוֹת עַלְיָהֶם. וְאִם הוּא מִזְהִיר וּמִזְכִּיחַ אֶזְתָּם, אָזִי הוּא
עוֹשֶׂה אֶת שֶׁלֹּז, וּמְצִיל אֶת נְפָשׁוֹ, בָּמוֹ שֶׁגָּאָמָר (יְחִזְקָאָל ג): "צִפְה
נָתָתִיךְ לְבִית יִשְׂרָאֵל וּכְוָ', וְאַתָּה כִּי הַזְהָרָת רְשֻׁעָה וְלֹא שֶׁב מִרְשָׁעָו
וּכְוָ', הוּא בְּעָזָנוֹ יִמּוֹת וְאַתָּה אֶת נְפָשָׁךְ הַצְלָתָךְ". אָבֶל אִם אִינוֹ
מִזְהִיר וּמִזְכִּיחַ אֶזְתָּם, אָזִי הַעֲגָשׂ עַלְיוֹ (בָּמוֹ שְׁבָתוֹב שָׁם), וּעַל כֵּן
'הַרְבָּנוֹת מִקְבָּרָת אֶת בָּעֵלֶיהָ'. וּעֲלֵיכֶن צִרִיךְ לְרֹאֹת לְהַמְשִׁיךְ
אֲרִיכּוֹת יָמִים לְתוֹךְ הַמִּלְכּוֹת, דְּהַיְנוּ שִׁירָאָה שְׁיִוְיכֶל לְהַזְהִיר
וְלְהַזְכִּיחַ אֶזְתָּם:

אֵךְ אֵיךְ אָפְשָׁר לוֹ לְהַזְהִיר וְלְהַזְכִּיחַ אֶזְתָּם, כִּי אִינוֹ יוֹדֵעַ מַה
שְׁצִרִיךְ לָהֶם, וְגַם אִינָם אֲצַלּוּ לְהַזְכִּיחַ אֶזְתָּם. וּעֲלֵיכֶن צִרִיכִין
לְזֹה דָעַת, כִּי לִידְעָה אֵיךְ לְהַזְכִּיחַם. וּלְבוֹא לְדָעַת הַזֹּה, הוּא גַם כֵּן
עַל-יָדִי אֲרִיכָת יָמִים בְּעַצְמוֹ. וְזֹה שְׁאוֹמְרִים הַעוֹלָם שְׁאִינוֹ יוֹדֵעַ
מַחְיִיוֹ, כִּי עַקְרָב הַיְדִיעָה הוּא מַחְיִים, מִאֲרִיכּוֹת יָמִים:

כִּי לְבוֹא לְאֲרִיכּוֹת יָמִים, הוּא עַל-יָדִי עַסְקָה הַתּוֹרָה. כִּי אַוְרִיתָא
שֶׁמְאָ דְקִדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא (תקוֹן י' דָף כ"ה), וּבָמוֹ כִּשְׁצִרִיכִין
לִקְרֹות אֶת אֶחָד קֹרֵין אֶתְתוֹ בְשָׁמוֹ, כֵּן כִּשְׁצִרִיכִין לִקְרֹות אֶת חַי
הַחַיִים, כִּי לְהַמְשִׁיךְ מִפְנֵו חַיִים וְאֲרִיכּוֹת יָמִים, צִרִיךְ לִקְרֹות
אֶתְתוֹ בְשָׁמוֹ בְּבִיכּוֹל, וּשְׁמוֹ הוּא הַתּוֹרָה בְגַ"ל. גַּמְצָא שְׁעַל-יָדִי עַסְקָה
הַתּוֹרָה, קֹרֵין אֶת הָאֲרִיכּוֹת יָמִים. וּעַל כֵּן מִזְהָר הַמֶּלֶךְ עַל עַסְקָה
הַתּוֹרָה בִּיוֹתָר מִכָּל הַעוֹלָם, מִחְמָת שַׁהוּא צִרִיךְ לִקְרֹות אֶת
הָאֲרִיכּוֹת יָמִים לְתוֹךְ הַמִּלְכּוֹת בְגַ"ל. וְזֹה שְׁכָתוֹב בְפִרְשָׁת הַמֶּלֶךְ,

התורה. שעלי-ידי-זה יכולים להוכיחו לאחד ואחד אףלו לרוחקים ממנה מחד ואפלו אם איןנו יודע מה שזכיר להם. כי על-ידי עסוק התורה זוכים שגמים הרוחקים מחד ישמעו קול התורה שפכו-זרות וצואקת תמיד: "עד מתי פתיהם תאחיםו פתוי" (משל א' כב) ועל-ידי-זה ישובו כלם אל ה':

שְׁנָר חַיִּי פְּנֵזְנְרִיִּי חַיְּזְנִי:

של (מ) אמר אני יכול לעשות מכם צדיקים גמורים גוראים, אבל מה יהיה אם בין יעבד השם יתברך בעצמו את עצמו (בלומר שרצונו הוא שאנו בעצמנו נתקעה בכחו ועצותו הקדושים להשיג עבוזת השם. אבל לא שהוא יתן הפל לנMRI). ובן שמעתי עוד בכמה לשונות שאמր, אני יכול לתת לך ראה להאדם עד שיצא מהיו ויתבטל במציאות.

ופעם אחת בקש מאתו אחד מאנשי-שלומנו הרבה בעניין זה שיתן לו ראה. [במקרה לי הכתב שזה היה ר' שמעון המשמש שלו (מכת"י)] ודבר עמו רבנו זכרונו לברכה דברים בזין הנ"ל שבודאי יכול לתת [לו] ראה עצומה רק שאין זה תכליות, כי אם בין יתר ביטול במציאות. זה איש הנ"ל היה משתווך אף-על-פי-בן שיאיר עליו ראה עצומה, ולאחר-כך יצא האיש מלפניו ונפל עליו ראה עצומה ומפלגת מאי, והתחילה לצעק להשם יתברך ב孔יות משפט מה שלא היה רגיל בכך עד שבעת יצא מחייתו ונמשך לכך עד למחרטו. ולמהחרת נגמר אצלו ושאל אותו רבנו זכרונו לברכה אם הגיע אליו ראה השיב לו זה איש הנ"ל שוב אני רוץ בזו, ובקש מאתו שיקח ממנו זאת וחזר ולקח ממנו ושב לכךמותו.

ובן אמר לאחד אם היהתי מעביר ידי על עיניך היה רוץ גדוות

נְקָדֵן וְלֹא יַעֲבֹר

אֲשֶׁר פִּזְבְּחָת אֶצְבָּל "אֲשֶׁר אֲשֶׁר מִקְוָה שֶׁרֶב אֲשֶׁר מִסְפְּרִי רַבְבָּשׂ אֲזֶה תַּקְוֹזֶל בְּלָל" →
כְּקָלוֹ → "חַק נְתָן וְלֹא יַעֲבֹר" יֵצֵא לְאוֹר ע"י הַוְצָאת "נְצָחָת וְאַגְּנָחָת" שְׁעִיר יִשְׁבַּת תִּיקְוֹן המידות → 30

ונפְלָאות אֲבָל אַיִן רֹצֶחֶת בָּזָה רַק שְׁאַתָּה בָּעֶצֶם תִּגְעַבְּעַד בָּעֶבֶודָת
הַשֵּׁם עַד שְׁתִּזְכָּה לִמְהַשְּׁתִּזְכָּה. וְכֵן אָמֵר לֵי פָעַם אַחַת בָּעֲנֵינוֹ זֶה
אִם הָיָה הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ בָּעֶצֶם רֹצֶחֶת, שְׁהָוָא יִתְבָּרֵךְ בָּעֶצֶם יַעֲבֵד
אֶת עֶצֶם, אִם־כֵן לֹא הָיָה צָרִיךְ אָזְתָּה. (כְּלֹזֶר שְׁהַצְדִּיק יִכְלֶל לְהַמְשִׁיךְ
רְצֹן הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ שִׁיעַרְהוּ בָּעֶבֶודָתוֹ אֲפִיעַל־פִּי שְׁעַשָּׂה מַה שְׁעַשָּׂה וְרָאֵי לְרַחְקוֹ
אֲפִיעַל־פִּיכְנָן יִכְלֶל הַצְדִּיק לְעוֹזֶר רְחַמֵּי הַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ עַלְיוֹ שִׁיקְרַבְּהוּ לְעֶבֶודָתוֹ אֲבָל
לֹא שְׁהַשֵּׁם יִתְבָּרֵךְ יַעֲשֵׂה הַפְּלָל בָּעֶצֶם).

גַּם אָמֵר לֵי אַתָּה בְּלֻעָּדִי אַיִּגְךְ יִכְלֶל לְעַשׂוֹת (הַיְנוּ שְׁאַיִּגְךְ יִכְלֶל לְעַשׂוֹת
וְלְעַסְקָה בָּעֶבֶודָת הַשֵּׁם בְּלֻעָּדִי כְּחֵזֶק וְעַצְוָתָיו) אֲבָל אַנְגִּי בְּלֻעָּדִיךְ גַּם־כֵן אַיִּגְךְ
יִכְלֶל לְעַשׂוֹת בְּלָל. (כְּלֹזֶר לְעַשׂוֹת לֵי טוֹבָה כָּל זֶמֶן שְׁלָא אֲשַׁתְּדֵל בָּעֶצֶם
לְקַבְּלָה, בַּי מַה שְׁאַנְגִּי צָרִיךְ לְעַשׂוֹת הוּא בָּעֶצֶם אַיִּגְךְ יִכְלֶל לְעַשׂוֹת הַפְּלָל בְּלֻעָּדִי,
אֲפִיעַל־פִּי שְׁבָאָמָת הַפְּלָל מִמְּפָנוֹ:

שְׁלָא (מָא) דָּבָר הַמְּעַתֵּיק אָמֵר עַל דָּבָר הַמְּנִינָה מִיחַד שְׁהִיא לָהֶם
לְאַגְּשֵׁי שְׁלֹזֶמןּוּ בְּגַעַמְרוֹב לְהַתְּפִלֵּל שֵׁם בְּיַיחַד וְאַחֲרֵיכֶם נְתַבְּטֵל,
אָמֵר מַי יַזְדַּעַ מה הָיָה אִם הָיָה מִתְקִים דָּבָר הַמְּנִינָה שְׁלָכֶם, הַמְּנִינָה
שְׁלָכֶם הָיָה בּוֹקָע רְקִיעִים. גַּם פָּעַם אַחַת הָיָה רַבִּי נְפָתֵל זְכָרוֹנוּ
לְבָרְכָה מְנִיגּוֹן אֵיזָה מִזְמוֹר בְּבִית־הַמְּדָרֵשׁ בְּלִילָה עַם עוֹד אַגְּשִׁים
מְאַגְּשֵׁי־שְׁלֹזֶמןּוּ, וְרַבְנָנוּ זְכָרוֹנוּ לְבָרְכָה שְׁבָב בְּבָר עַל מִטְתָּו וְקָם
רַבְנָנוּ זְכָרוֹנוּ לְבָרְכָה מִמְּטָתוֹ וְגַבְנָם אֲלֵיכֶם לְשָׁמֵעַ אֵת נְגִינָתָם.
וְאַחֲרֵיכֶם אָמֵר לָהֶם תְּדַעַו שְׁהַגְּנִינָה שְׁלָכֶם הִיְתָה בּוֹקָעָת רְקִיעִים
וְכוֹן, תַּזְכְּלוּ לְשָׁעַר עַצְמָכֶם אֲשֶׁר כִּבר שְׁבַבְתִּי עַל מִטְתָּי, וְהַגְּנִינָה
שְׁלָכֶם מִשְׁבָּה אֹתִי מִמְּטָתִי לְבָנָם אֲלֵיכֶם וְכוֹן:

שלב (מַב) אָמֵר אַנְגִּי נְהַר הַמְּטָהָר מִכֶּל הַכְּתָמִים:

סְפָר לְקֹאָטִי שְׁלֹזֶמןּוּ:

נְחַלְיִידִי שְׁמַשְׁבָּרִין הַרְהֹרִי גָּאוֹף וּזְבוֹין לְתַקְוֹן הַמְּחִין כְּגַ"ל.

זֶה נָתַן וְכֹא יַעֲבֹר

סִדְרַ חַלְמֹד לַיּוֹם י"ז שְׁבַט

על-יִדְיֶזֶת זָכֵין לְחִלּוּם עַל-יִדְיִי מַלְאָךְ, וְאֵז הוּא נִקְרָא אָדָם; וְכֵן
לְהַפְּךְ, כַּשְׁאֵין הַמְּחִינָה זָכִים אֵזֶי הַחִלּוּם עַל-יִדְיִי שֵׁדֶת, חַם וּשְׁלוּם, וְאֵז
הוּא נִדְמָה בְּהַמָּה (שם).

נָטַגְמָן יִשְׁתַּחַווּ לְהַמְּאָכְלִים חָלָק בְּחִלּוּם, עַל-כֵּן לְפִעְמִים גַּפְגָּם הַחִלּוּם
בְּבִחִינָת חִלּוּם עַל-יִדְיִי שֵׁדֶת, חַם וּשְׁלוּם, עַל-יִדְיִי הַמְּאָכְלִים, וַיְכֻלְּיִם
לְבוֹא עַל-יִדְיֶזֶת לְטַמְּאת קָרֵי, חַם וּשְׁלוּם. וַיהֲתָקוֹן לְזֹה הוּא שְׁמַחָה,
לְהַתְּחִזֵּק לְהִיוֹת בְּשְׁמַחָה (שם).

סָגֵן יִשְׁתַּחַווּ לְפִעְמִים עַל-יִדְיִי רְבָגִים וְדִינִים שְׁאֵינָם כִּישְׁרִים, שְׁמַעְוָתֵינוּ אֶת
הַמְּשֻׁפְט, עַל-יִדְיֶזֶת בְּאֵת טַמְּאת הַמְּקָרֶת, חַם וּשְׁלוּם. וַיהֲתָקוֹן לְזֹה
הוּא קָשָׁור הַמְּרַכְּבָה, וְהוּא מָה שְׁגַתִּיפֵּד מִקְדָּמוֹנִים לוֹמֶר קָדָם
הַשְּׁנָה: "בְּשֵׁם ה' וּבְנֵי מִימִינֵי מִיכָּאֵל וּבְנֵי", שְׁהָוָא קָשָׁור הַמְּרַכְּבָה,
וְהִיא סְגָלָה לְהַגְּצֵל מִטְמָאת הַגְּנָל שְׁבָא עַל-יִדְיִי עֲוֹזָת הַמְּשֻׁפְט שֶׁל
הַדִּינִים שְׁאֵינָם כִּישְׁרִים כִּגְלִיל (שם).

סָל הַמָּחָה וְהַדְּعָת שֶׁל אָדָם הוּא מְגַנֵּן בְּפָנֵי תְּאֹוֹת גָּאוֹת. כִּי יִשְׁתַּחַווּ
מְחִינָה בְּאָדָם, וְכֹל אָחָד וְאָחָד הוּא מִחְצָה פִּרְוּסָה בְּפָנֵי זֹאת
הַתְּאֹוֹת. כִּי עַקְרָב הַתְּגִבְּרוֹת זֹאת הַתְּאֹוֹת הוּא עַל-יִדְיִי רֹזֶחֶת שְׁטוֹתָה,
עַל-כֵּן צְרִיךְ כָּל אָדָם לִיְדָעָה וְלִזְכָּר זֹאת, שְׁבָכָל פָּעָם שְׁרוֹצִים
לְהַתְּגִּיבָּר עַלְיוֹן הַהְרָהּוּרִים אַלְגָּוֹ, חַם וּשְׁלוּם, יִבְרָח מִיד מִהְרָהּ-
שְׁטוֹתָה אֶל הַדְּעָת וַיִּפְרַלֵּם מִחְצּוֹתָה הַמְּחִינָה בְּפָנֵי זֹאת הַתְּאֹוֹת, כִּי
הַדְּעָת הָאָמָתִי מְגַנֵּן בְּפָנֵי זֹאת הַתְּאֹוֹת בֶּמוּ מִחְצָה מִפְּשָׁש. וְהִבְנֵו
זֹאת, כִּי אֵי אָפְשָׁר לְבָאֵר זֹאת, רַק כָּל אָחָד יִבְנֵן מַעֲצָמוֹ אֵיךְ לְבָרְךָ
וְלְהַסִּיחָה דָּעַתָּו מִהְרָהּ-שְׁטוֹתָה הַגְּנָל וְלְהַמְּשִׁיחָה עַצְמוֹ אֶל הַדְּעָת
שְׁהִיא בְּבִחִינָת מִחְצָה פִּרְוּסָה בְּפָנֵיהם וּבְגַל (שם ח).

סְכִינָה עַל-יִדְיִי בְּעַם אֲכַזְּרִיּוֹת גַּפְגָּם הַדְּעָת וְעַל-יִדְיֶזֶת בְּאֵת תְּאֹוֹת גָּאוֹת,
חַם וּשְׁלוּם, וְאֵזֶי הַתְּפִלָּה בְּבִחִינָת דִּין וְאֵזֶי הַסּוֹטְרָא-אַחֲרָא יוֹגְקִים

אָזְקֵנִי נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר
כֶּקֶל אָזְקֵנִי נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר
מִפְּנֵי פָּזָה רַצְצָת זָצְצָל "אָזְקֵנִי נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר שְׂדֵךְ אָזְקֵנִי רַבְבָּשׁוּ אָזְקֵנִי תַּזְקֹזֵז לְפָלָל" 30
חַק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר" יֵצֵא לְאָרוּ עַיִ" הַוְצָאת "נְצָחָת וְאַגְּנָחָת" שְׁעִירִי יִשְׁבַּת תִּיקְוּן המידות 31

מִמְּנָה, וְאֵזִי צְרִיכֵין בַּעַל כְּחָ גָּדוֹל שִׁיחַת פְּלֵל תִּפְלֵל בְּבָחִינָת דִין
וְעַל-יִדְיֶיךְ מִתְקֹנֵן הַכֶּל, עַיִן בְּפִגְנִים (שם ח).
סְגָּבָל-אָחָד מִיְשְׁרָאֵל בְּפִי טְהָרָתָו וְקָדְשָׁתוֹ, כִּי יִשְׁלֹז בְּבָחִינָת מֶשִׁיחָה,
וְצְרִיכֵה לְשִׁמְרָה מִאָד שְׁלָא יִתְקַלֵּקְל בְּבָחִינָת מֶשִׁיחָה שְׁלֹז, וּעֲקָר הַזָּא
שִׁיחַת פְּשִׁימָר עַצְמוֹ מִגְּאוֹף, וְצְרִיכֵה לְשִׁמְרָה אֶת עַצְמוֹ מִאָד אָפָלוּ מִרִיחָה
גָּאוֹף בַּי הַזָּא פּוֹגֵם בְּבָחִינָת מֶשִׁיחָה שְׁלֹז (שם לב).

שְׁלֹז שְׁעָתָה תְּקַרְבָּן קְשָׁרָה:

קָעֵד שְׁמַעְתִּי מִרְבֵּי שְׁמַעְוֹן הַגּוֹכֶר לְעַיל שָׁאָמֵר לוֹ רַבְגָּנוֹ זְכָרוֹנוֹ
לְבָרְכָה, פָּה בְּרֶסְלֶב סּוֹפֶּי יִמְיוֹ: כִּמוֹ שְׁאָתָה רֹאָה אַזְתִּי, כֹּל מַה
שְׁיִגְעַתִּי וְטְרַחְתִּי וְפְעַלְתִּי עַל יְדֵי עֲבוֹדָתִי מִעוֹדָדִי עַד הַיּוֹם הַזֶּה,
עַתָּה אָנָּי יִכְׁזַבְּלָל לְפָעֵל כֹּל זֶה בַּיּוֹם אָחָד וְאַחֲרֵיכֶד בְּזָמָן אַחֲר אָמֵר
לוֹ שְׁעָתָה יִכְׁזַבְּלָל לְפָעֵל כֹּל זֶה בְּשָׁעָה אַחַת, וְאַחֲרֵיכֶד אָמֵר שְׁעָתָה
יִכְׁזַבְּלָל לְפָעֵל כֹּל זֶה בְּרֶגֶע אַחַת וְהַבָּן הַיִּטְבָּל עַד הַיָּכֹן הַדְּבָרִים
מִגְּיעִים, כִּי בְּעַת שָׁאָמֵר זוֹאַת לִרְבֵּי שְׁמַעְוֹן כִּבְרֵי הַשִּׁיג מַה שְׁהַשִּׁיג
וּכְבָר אָמֵר עַד אַזְתָּה הָעַת בְּמַה פְּעָמִים שְׁבָל הַעֲבוֹדָה וְהַשְּׁגָה
שְׁמַקְדָּם אֵינָה גְּחַשְּׁבָת לְכָלּוּם נִגְד מַה שְׁהַשִּׁיג עַבְשָׁו, אֲפָעֵל פִּי
שְׁגָם מַקְדָּם הִיְתָה הַשְּׁגָתָה עַצְוָמָה וְגַשְׁגָבָה מִאָד וּבָנָה הִיְתָה
בְּמַה וּבְמַה פְּעָמִים עַד אַזְתָּה הָעַת, כִּי גַם קָדָם אֶרְץ יִשְׂרָאֵל הִיְתָה
הַשְּׁגָתָה גְּבוֹהָה מִאָד בְּלִי שְׁעוֹר וְאַחֲר כֶּד כְּשַׁבָּא מִאֶרְץ
יִשְׂרָאֵל הִיְתָה בְּעִינֵּיו כֹּל הַהַשְּׁגָה שֶׁל קָדָם אֶרְץ יִשְׂרָאֵל גְּחַשְּׁבָת
כֹּלֶא מִפְּשָׁ וְהִיא מַתְבִּישׁ מִמְּנָה וְגַם אַחֲר כֶּד עַלְהָ בְּכָל פָּעָם
לִמְעַלָּה לִמְעַלָּה בְּלִי שְׁעוֹר וְעַרְךָ מַה שְׁאַיִן הַפָּה יִכְׁזַבְּלָל לְדִבְרֵי וְהַלְבָב
לְחַשְׁבָּ וּכְיָ וּכְיָ, בְּמַזְבָּן מַעַט בְּסִפְוּרִים שְׁמַכְבָּר וְאַחֲרֵיכֶד אָמֵר
בְּגַזְבָּר לְעַיל רְאָה וְהַבָּט וְהַבָּן בְּסִפְוּרִים שְׁמַכְבָּר, וְאֵז תִּבְין מַעַט
מַעַצְמָן גְּדַלָּת דְּבָרִים הָאָלָה:

גַּם שְׁמַעְתִּי בְּשֶׁמוֹ שֶׁאָמַר: בְּשֶׁזֹּכְרֵין לְדֹעַת הַשְּׁלִימָן אֵזִי יִכְזְּלִין לְעַשּׂוֹת וְלַעֲבֹד הַשְּׁמָן יִתְּבָרֵךְ בְּרַבָּע שָׁעָה מֵה שֶׁאָדָם אַחֲרֵ צְרִיךְ לַעֲבֹד וְלַהֲרִיגָּעָה עַל זוּה שְׁבָעִים שָׁנָה:

קעה קדם הארץ ישראאל אמר: איני יודע איך הצדיקים עושים פדיון כי צריכין לידע כל העשרים וארבעה [כ"ד] בתיהם דיניהם כי כשביבאים הפניון צריך לידע באיזה בית דין דגין אותו כי אולי הוא עושה פדיון והמתקה השיך לבית דין זה, ובאמת הוא גדוון בבית דין אחר, ועל כן צריך לידע באיזה בית דין הוא גדוון ולידע הפניון והמתקה של אותו בית דין:

אני יודע כל העשרים וארבעה בתיהם דיניהם ואני יכול לעשות אפילהציע (ערעור) מבית דין לבית דין עד העשרים וארבעה בתיהם דיניהם, דהינו שאני יכול לומר שאנו נראה לי המשפט של בית דין זה ואני רוצח לדzon בבית דין אחר וכן מבית דין לבית דין עד כלם ומסתמא מועל בודאי, כי על כל פנים בין כד ובין כד גמישׂ ונדרחה המשפט, וכשגם כה קל יותר הדבר כי בתודה כד עושה אותו האדם איזה מצוה ובו יצא ואפלו אם אין מועל אני יכול לעשות "אנדענסעניא" דהינו לשלה הדבר להקיסר בעצמו וזה מלאה גדולה וחייב גדולה זה אינו יודע שום אחד בהור וגם לא ידע עדין מזה שום אדם כי הוא מלאכה גדולה להבניהם כל הבקשה בתודה איזה תבות במספר וגם לתונ החבזד להקיסר בראי כי בודאי אי אפשר לשלה הרבה דברים להקיסר וכו':

גם אמר אני יודע איך יכולים לעשות פדיון, כי אי אפשר לעשות פדיון כי אם בשויודען איך היה נוהג הבהן גדול עם השעיר המשפטלה:

צַדְקָה נָתֵן וְלֹא יַעֲבֹר

נִקְמָה אֶלְעָזֶר פָּזָה רַצְתָּת זָצְעָל "אֶלְעָזֶר מִקְוֹה שְׂדֵךְ אֶלְעָזֶר מִסְפְּרִי רַבְבָּשׁ אֶלְעָזֶר תְּזַקְזֹעַ לְפָלָל" 30
"חַק נָתֵן וְלֹא יַעֲבֹר" יָצָא לְאוֹר עַי הַזָּאת "נִצְחָתִי וְאַגְּנָתִי" שְׁעִיר יִשְׁיבָת תִּיקְוָן המידות

פְּרָקָר שְׁלָחוֹ שְׁרָאָק הַשְׁלָחוֹ

(ג) אם אומר אדם לעבדו או לשפחתו לילד עמו וחדליךו הנר אע"פ שגם הם צריכים לו אין זה לצורך הא"י כיון שעיקר ההליכה בשבייל ישראל: הגה ומותר לומר לא"י לילד עמו ליטול נר דлок כבר הויאל וAINO עושה רק טלטול הנר בעלמא (רבי ירוחם והగות מרדי פ"ק דשבת והגות מיימוני פ"ז): (ד) אם יש נר בבית ישראל ובא א"י וחדליך נר אחר מותר להשתמש לאורו בעוד נר ראשוני דлок אבל לאחר שכבה הראשונית אסור להשתמש לאור השני וכן אם נתן שמן בנר הדлок מותר להשתמש עד כדי שיכלה השמן שהיה בו כבר ואח"כ אסור. הגה ומותר למחות בא"י שבא להדליך נר או להוסיף שמן (טור): (ה) בארץות קרות מותר לא"י לעשות מדורה בשבייל הקטנים ומתרין הגודלים להתחמס בו ואפילו בשבייל הגודלים מותר אם הקור גדול שהכל חולים אצל הקור ולא כאותם שנוהגים היתר אע"פ שאין הקור גדול ביום ההוא:

סימן ר' עוז (ה) נר שמנוח אחורי הדלט אסור לפתח הדלט (בדרכו) (רמב"ם פ"ה ומרדי פ' כ"ב וב"י בשם סמ"ג) **שמעא יכברנו הרוח אבל לנעול הדלט כנגדו מותר** (ת"ה סימן כ"ט) והוא הדין בחלון שכגד הנר שעיל השלחן (מרדי פכ"ב וב"י בשם תוספות וטור) ואם הוא קבוע בכוטל שאחורי הדלט אסור לפתח הדלט ולנעלו בדרכו שמא תהא הדלט נוקשת עליו ותכברנו אלא פותח ונועל בנהחת ואם הוא קבוע בדלת עצמו שפתיחתו ונעליתו מקרוב השמן לנר או מרחיקו ממנו אסור לפתחו ולנעלו: הגה ובנר של שעווה מותר לפתח ולנעול אע"פ שהוא קבוע בדלת (ב"י): (ג) אסור לפתח הדלט כנגד המדורה שהיא קרובה קצת אל הדלט ואפילו אין שם אלא רוח מצויה אבל אם היה פותח כנגדה מותר למגרזו ואין בו ממש

מכבה: (ג) שכח נר על הטבלא מגע את הטבלא והוא נופל אפילו אם הוא דולק רק שלא יכוין לבבותו: הגה וטוב לעשותו ע"י א"י במקום שא"צ כ"כ (כל בו) ובלבך שיהא נר של שעווה וכיוצא בו או שלא יהא בו שמן אבל אם יש בו שמן א"א שלא יקרבנו אל הפתילה ונמצא מבער ואם הניחו עליה מדעת אסור לנערה שהרי הטבלא היא בסיס (פי' דבר הנושא דבר אחר תרגום ואת כנו וית בסיסיה) לדבר האסור. הגה ומכל מקום מותר ליגע בטבלא הויאל ואינו מטלטל הנר והוא הדין שמותר ליגע במנורה שבבית הכנמת והגרות Dolkot עליו ובלבך שלא יגען (מרדי פ"ב): (ל) מותר להניח נר של שבת מבע"י ע"ג אילן וידלק שם בשבת דלייכא למיחש דלבשיכבה לשקליה מיניה ונמצא משתמש במחובר אבל אין מניחין נר של יו"ט ע"ג אילן דשקל ומנה ליה ונמצא משתמש באילן: (ה) מותר לכפות קערה ע"ג הנר בשבת כדי שלא יאחז האור בקורה:

מיון רעה (א) מותר לבבות הנר בשבייל שיישן החולה שיש בו סכנה:

מיון רעט (ה) נר שהדליקו בו באותה שבת אע"פ שכבה אסור לטלטלו וכן מותר השמן שבנר שהדליקו בו באותה שבת אסור לטלטלו ולהמתפק ממנו באותו אותה שבת: (ב) נר זה שאמרנו שאמור לטלטלו אפילו לצורך גופו ולצורך מקומו אסור וייש מי שהතיר ולא נרא דבריו. הגה וייש אומרים דמי שהוא אימטנים והנר מאים עליו מותר להוציאו דהוי לדידיה בגרף של רعي והמחמיר לא הפסיד (מרדי ריש ביצה): (ג) לטלטל נר ע"י שנותגין עליו לחם בשבת אסור ואם נתן עליו הלחם מבע"י יש מי שמתיר לטלטלו בשבת ע"י לחם זה ואין לסמוד עליו:

אָזְקֵן נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר
בְּקִמְגַּן אֶלְעָזֵר פְּזֹהַרְתִּי תְּצִוְתִּי
בְּקִמְגַּן אֶלְעָזֵר מְקוֹזָה שְׂדֵךְ אֶלְעָזֵר רְבָבָה עֲזֵזָה תְּזִקְנָה לְפָלָה
בְּקִמְגַּן אֶלְעָזֵר "חַק נָתַן וְלֹא יַעֲבֹר" יָצָא לְאָרוֹר עַיִ" הַוְצָאת "נְצָחָת וְאַגְּנָחָת" שְׁעִיר יִשְׁבִּת תִּיקְוֹן המידות

סְפָר לְקָצֵבָה תְּפִלּוֹת הַשְׁפָטָה

תשכָב: וַתַּרְחָם עַלְיָנוּ, וַתַּעֲזַר לְנוּ בְּרַחְמֵיכָה הַרְבִּים, וַתִּשְׁמַרְנוּ שֶׁלָא
נָהִיה גְּבֻשִׁלים בְּגָאות חָם וְשָׁלוּם, וְגַזְבָּה לְהַרְגִּישׁ שְׁפָלוֹתֵנוּ בְּכָל
הָאִיבָרִים תְּמִיד וַתְּשִׁפְיעַ עַלְיָנוּ מִאַתְךָ חַכְמָה דָעָה בִּינָה וְהַשְׁפָלָה,
בְּאֶפְןָ שְׁגַבָּל לְהַפִּיק דָרְכֵי הַעֲנָוה בְּאֶמְתָה בְּלִי שְׁטוֹתִים וְשְׁקָרִים עַד
שְׁגַזְבָּה לְעֲנָוה שְׁלָמָה בְּאֶמְתָה לְאֶמְתָה וַתּוֹשִׁיעַנוּ בְּרַחְמֵיכָה הַרְבִּים,
וַתִּשְׁמַר אֶת פִּינוּ מֶלֶשׁוֹן הַרְעָה וְרַכְבִּילּוֹת וּמֶכְלֵל מִינִי דָבּוֹרִים פְגּוּמִים,
שֶׁלָא יָצָא מִתּוֹךְ פִּינוּ שָׁוָם דָבּוֹר רָע עַל שָׁוָם בָּר יִשְׂרָאֵל שְׁבָעוֹלָם,
וְלֹא שָׁוָם דָבּוֹר פְגּוּם כָּלֵל:

תשכָג: אֱלֹקי נָצֹר לְשׂוֹנִי מֶרֶע וַשְׁפָתִי מִדְבָּר מִרְמָה, וַתָּהִיה
בְּעֹזֶרֶנוּ שֶׁלָא יָזַיק לְנוּ פָגָם הַדָּבָר וְהַלְשׁוֹן הַרְעָה שֶׁל בְּנֵי הָעוֹלָם,
שֶׁלָא נָהִיה גְּלַבְדִּים בְּגָאוֹגָם עַל-יְדֵי חַטָּאת פִּיהֶם חָם וְשָׁלוּם וְמַעֲתָה
תַּعֲזַר לְנוּ וְלְכָל יִשְׂרָאֵל שְׁבָהִיה נְשָׁמְרִים מִפָּגָם הַדָּבָר, וְגַזְבָּה כָּלֵנוּ
לְקַדְשָׁ אֶת פִּינוּ תְּמִיד בְּקַדְשָׁה גְדוֹלָה וַתִּשְׁמַרְנוּ מִגְּאוֹת וְגִדְלּוֹת,
וַתִּעַלְהָ אֶת הַשְּׁכִינָה מִגְּלוֹתָה אֲשֶׁר יָרַדָה בְּגָלוֹת גְדוֹלָה עַל-יְדֵי פָגָם
הַגָּאוֹה הַבָּא עַל-יְדֵי עָזָן לְשׁוֹן הַרְעָה חָם וְשָׁלוּם רִחָם עַלְיָנוּ לְמַעַן
שְׁמָה, וְעֹזֶרֶנוּ מַעֲתָה לְתַקֵּן כָּל זה, וַתִּשְׁמַרְנוּ וַתִּצְיַלְנוּ מַעֲתָה מַעַן
לְשׁוֹן הַרְעָה הַחֲמוֹר מִאַד, וּמֶכְלֵל מִינִי פָגָם הַדָּבָר, וְגַזְבָּה לְקַדְשָׁ אֶת
דָבּוֹר פִּינוּ בְּכָל מִינִי קָדְשׁוֹת וּעַל-יְדֵי-זֶה גַזְבָּה לְקַבֵּל הָאָרֶת שְׁבָת
קָדְשָׁ מִפְקָחֵי הַהּוֹר הָאָמְתָהִים בְּשִׁלְמוֹת, וַתִּצְיַל אֹתָנוּ מֶכְלֵל מִינִי
גָאוֹת וְגִבְהּוֹת וְגִפְוֹת הָרֹוחַ, וַתִּזְכְּנוּ לְעֲנָוה אָמְתִיָּת בְּשִׁלְמוֹת,
וְגַזְבָּה לְחַיִים אָמְתִיִּים חַיִים דָקְדָשָׁה, וְלִרְפּוֹאָה שְׁלָמָה בְּגּוֹף וְגַפֵּשׁ,
וְלִתְשׁוֹבָה שְׁלָמָה מִאֲהָבָה הַגְּמִישָׁה מִקְדָּשָׁת שְׁבָת קָדְשָׁ וַתִּשְׁבִּיעַנוּ
מִטוֹבָה, וַתִּזְכְּנוּ לְטֻעם טֻעם קָדְשָׁת שְׁבָת הַמְּחֵה אֶת כָּל הָעוֹלָמוֹת,
כְּאָמֹר טֹעַמְיָה חַיִים זָכוּ וַתְּשִׁפְיעַ עַלְיָנוּ חַיִים אֲרוֹכִים חַיִים טֹובִים,

זֶקֶן נָתָן וְכֹא יַעֲבֹר

חַיִים שְׁגִישׁ בְּהָם יַרְאָת שָׁמִים, חַיִים שְׁגִזְבָּה בְּהָם לְסֹור מַרְעָע לְגִמְרִי,
וְלֹשֶׁב בְּתִשְׁוֹבָה שְׁלֹמָה בְּאֶמֶת, וְלֹעֲבָד אָוֹתָךְ בְּאֶמֶת וּבְלֹב שְׁלָם
וּבְעַגְ�וָה אָמָתִית כָּל יָמִי חַיִינוּ אֲנָחָנוּ וּזְרַעַינוּ מֵעַתָּה וְעַד עַזְלָם, עַד
שְׁגִזְבָּה לְחַיִם גַּצְחִים, לַיּוֹם שְׁכָלוֹ שְׁבָת וּמְנוֹחָה לְחַיִי הַעוֹלָמים
אָמֵן גַּצְחָ סָלה וְעַד:

תִּפְלֶלֶת נָטוֹת תָּצְלָל: "אֲשֶׁרִי שׂוֹמְרִי מִשְׁפָט עֲשָׂה צְדָקָה בְּכָל עַת צְדָקָה
וּמִשְׁפָט מִכּוֹן כִּסְאָד חִסְד וְאֶמֶת יָקְדוֹמָו פְּגִיָּה" רַבּוֹנוֹ שֶׁל
עוֹלָם מֶלֶא רְחִמִּים, אֹוְהָב מִשְׁפָט זְכָנֵי בְּרְחִמִּיהָ הַרְבִּים לִמְשָׁפָט
דָּקְדָּשָׁה, שְׁאָזְבָּה לִשְׁפָט עַצְמֵי בְּכָל עַת עַל בָּל הַדְּבָרִים אֲשֶׁר אָנָּי
עֹשֶׂה, וְלֹחַשְׁבָּה דָּרְבֵּי וְלֹיַשְׁבָּה דָּעַתִּי הַיְּטָב בְּכָל יוֹם וַיּוֹם, לְהַשְּׁפָט
בְּעַצְמֵי הַזָּעֵר הַזָּעֵר עַל הַעֲתָיד, עַד שְׁאָזְבָּה לְהַזִּיאָה מִשְׁפָטִי
לְאוֹר, לְבִרְרָה לִי דָּרְךָ יִשְׁרָה שְׁאָלָה בָּהּ, בְּאָפָן שְׁאָזְבָּה לְעַשׂוֹת רְצׂוֹנָה
וְלֹשֶׁמֶר חֶקְיָה וּמִשְׁפֶּטִיךְ בְּאֶמֶת, וְלֹא אִגְעַן לְרִיק וְלֹא אַלְדֵן לְבָהָלָה,
וְלֹא אָפְתָה מִן הַמִּשְׁפָט הָאֶמֶת וְהַיְּשָׁרָה, וְלֹא אָטַעַת עַצְמֵי חָם
וּשְׁלֹזֶם רָק אָזְבָּה לִשְׁפָט וְלֹדוֹן אֶת בָּל עַסְקֵי וּמְעֵשֵׂי בְּאֶמֶת לְאֶמֶת,
לִמְעוֹן אָזְבָּה לְשֹׁוב אַלְיָה בְּאֶמֶת בְּרְצׂוֹנָה הַטּוֹב "כִּמִּשְׁפֶּטִיךְ חַיִינִי
וְאֲשֶׁרֶת עֲדֹת פִּיךְ" חָום וְחַמֵּל עַלְיִ בְּחִסְדְּךָ הַעֲצֹזִים, וְתַזְכִּנִּי
שִׁיחַה יִצְרָר הַטּוֹב שׂוֹפְטִי וְאָזְבָּה לְהַתְּבוֹדֵד בְּכָל יוֹם וְלַהֲסַתְּבֵל עַל
עַצְמֵי הַיְּטָב הַיְּטָב, וְלַרְחָם עַלְיִ וְלֹהַשְׁפָט בְּעַצְמֵי עַל בָּל הַמְּעֻשִׂים
אֲשֶׁר עֲשִׂיתִי מַעֲזָדִי עַד הַיּוֹם הַזֶּה, וְלֹחַשְׁבָּה עַצּוֹת וּתְחִבּוֹלֹת, אַיִד
לִמְלָט גְּפֵשִׁי מַגִּי שְׁחָתָה, וְלֹקֶבֶל עַלְיִ קְבָּלה חַזְקָה בְּלֹב שְׁלָם בְּאֶמֶת
לְשֶׁמֶר מִצּוֹתִיךְ וְחֶקְיָה וּמִשְׁפֶּטִיךְ תָּמִיד, עַד שְׁיִתְלַהֲבָה לְבִי
בְּהַתְּלַהֲבּוֹת גָּדוֹל וְחַזָּק מִאָד אַלְיָה בְּאֶמֶת בְּרְצׂוֹנָה הַטּוֹב, עַד
שְׁאָזְבָּה עַל-יְדֵי הַתְּלַהֲבּוֹת הַלֹּב לְכָלוֹת וְלִשְׁרָף וְלַבָּעֵר בְּכָל הַרְעָע
שְׁגָאָחוּ בֵּי, הַזָּעֵר שְׁגָאָחוּ בֵּי עַל יְדֵי מִעֵשִׂי הַרְעָים, הַזָּעֵר

זֶקְןָ נָתַן וְלֹא יִעֲבֹר

כְּקֻמֵּל אֲשֶׁר פָּזָה רְצִיָּת זָקָן לְזָקָן "אֲשֶׁר אֲשֶׁר מִקְוֹה שֶׁרֶד קָדוֹשׁ הַצְּדָקָה רְבָבָן עַזְּהָה תַּקְוֹן לְפָנָיו" →
"חַק נָתַן וְלֹא יִעֲבֹר" יָצָא לְאוֹרָעָי הַזָּכָאת "נִצְחָתִי וְאַגְּנָחָת" שְׁעִירִית תִּקְוֹן המידות → 30

שְׁגָאָחוֹ בְּיַעַל יְהִי אֶחָדִים, שְׁאָגִי עֹסָק לְדִבָּר עַמְּהָם בִּירָאָת שְׁמִים
לְקָרְבָּם לְעַבּוֹדָתָה, כִּאֲשֶׁר גָּזְרָת עַלְיָנוּ עַל יְהִי חַכְמִיד הַקְּדוֹשִׁים
שְׁכָל אֶחָד מִיּוֹשָׁרְאָל מִחִיב לְהַשְׁתִּידֵל לְקָרְבָּן אָדָם לְעַבּוֹדָתָה, כִּי
כָּל יִשְׂרָאֵל עֲרָבִים זוּה בָּזָה אָבֵל אַתָּה יוֹדֵעַ רַבּוּי הַמְּגִיעָות שְׁיִשׁ עַל
זוּה, וְגַדֵּל הַתְּגָרוֹת הַרְעָ שְׁמַתְגָּרָה בָּזָה הָאִישׁ הַעֹסָק לְקָרְבָּן רְחוֹקִים
לְעַבּוֹדָתָה, כִּי הַרְעָ שֶׁל אַלְוָה אָנָשִׁים רֹזֶחֶת לְהַתְּאָחוֹ בְּלִבְנֵי קָרְבָּם
חַם וְשַׁלּוּם, לְהַטּוֹת לְבָבוֹ חַם וְשַׁלּוּם מִהָּשָׁם יַתְּבִּרְךָ:

תשכה: עַל כֵּן בָּאָתִי לְפִגְיָה לְהַפִּיל תְּחִפָּתִי מִזְלָקְדָּשָׁתָה, שְׁתְּרַחְם
עַלְיָנוּ בִּרְחַמִּיד הַרְבִּים וְתְּחִמֵּל עַלְיָנוּ בִּחְמַלְתָּה הַגָּדוֹלָה, וְתְּשִׁפְיעַ
עַלְיָנוּ חַכְמָה וּבִינָה וְדַעַת דָּקְדָּשָׁת, וְיִמְשַׁךְ עַלְיָנוּ מַעַין הַחַכְמָה
הַיּוֹצָא מִבֵּית הָאֱלֹהִים, וְתַזְכִּינוּ לְמִשְׁפָט דָּקְדָּשָׁת, וְלַבְּלַבְלֵל דָבָרֵינוּ בִּמְשָׁפֶט,
עַד שִׁיאַתְעֹזֵר אָשׁוֹבֵט וַיְשַׁרְףׁ כָּל הַרְעָ שֶׁל כָּל הַרְחוֹקִים
הַמְּתִקְרָבִים לְעַבּוֹדָתָה עַל יָדָנוּ וַיְהִי לְנוּ כַּח לְהַחְזִיר אָנָשִׁים רְבִים
בִּתְשׁוּבָה שְׁלָמָה לְפִגְיָה וּלְקָרְבָּן גְּפָשׁוֹת רְבּוֹת לְעַבּוֹדָת בָּאָמָת
וְלַבְּגּוֹת מֵהֶם הַיָּכֹל הַקָּדָשׁ, לְגַדֵּל וְלַרְזֹם וְלַגְּשָׁא וְלַהֲעָלוֹת בְּבּוֹדֶךָ
הַגָּדוֹל עַל יָדָם, כִּי זוּה עֲקָר בְּבּוֹדֶךָ כִּשְׁהַרְחוֹקִים מִתְּקָרְבִּים
לְעַבּוֹדָתָה, בָּמוֹ שְׁבָתּוֹבָ: "רָם עַל כָּל גּוֹיִם הָאֵלֶּה עַל הַשָּׁמִים כְּבּוֹדוֹ" וְלֹא
יַזְיק לְנוּ הַרְעָ שְׁלָמָה בְּלָל, רַק גַּזְבָּה לְהַכְנִיעַ וַיְשַׁרְףׁ וְלַבְּעָר הַרְעָ
מְלַבְּבָנוּ עַל-יְדֵי אָשׁוֹבֵט דָּקְדָּשָׁת, וְיִתְלַחֵב הַלִּב בִּתְהִלְלָהָבּוֹת
גָּדוֹל וַיִּשְׁבַּע עַל כְּפָא הַמִּשְׁפָט, וַיְהִי גַּשְׁרָף כָּל הַרְעָ לְגַמְרִי, וְלֹא
יַהֲיֵה שָׁוֹם כַּח לְהַרְעָ וְהַקְּלָפּוֹת לְהַתְּאָחוֹ חַם וְשַׁלּוּם, לֹא בְּלַבְּבָנוּ וְלֹא
בְּלִבְנֵי הַגְּפָשׁוֹת הַמְּתִקְרָבִים לְעַבּוֹדָתָה, וְרֹצִים לְשׁוֹבֵב בִּתְשׁוּבָה
שְׁלָמָה לְפִגְיָה וְגַזְבָּה שִׁיאַתְעֹזֵר כָּל הַעוֹלָם כָּלּוֹ לְעַבּוֹדָת בָּאָמָת,
וַיִּעֲשֵׂו כָּלָם אָגְדָה אַחֲת לְעַשׂוֹת רְצֹונָה בְּלִבְנֵם, וַיִּשְׁמַעוּ רְחוֹקִים
וַיִּבּוֹאוּ וַיַּכְרִירוּ כַּח מְלַכּוֹתָה, וַיַּקְרִיא מְקָרָא שְׁבָתּוֹבָ: "וַיְהִי (כָּל) הַגְּשָׁאָר

כ'קמה

סָדֶר חַלְמֹוד לִיּוֹם י"ז שְׁבָט

בְּצִיּוֹן וְהַגּוֹתֵר בִּירוּשָׁלַיִם, קָדוֹשׁ יֹאמֶר לוֹ, כֵּל הַכְּתֻוב לִחְיִים
בִּירוּשָׁלַיִם" וַיַּתְבִּיטֵל הַרְעָע לְגָמָרִי וַתִּשְׁיב שׂוֹפְטֵינוּ כִּבְרָא שׂוֹנָה
וַיַּעֲצִינוּ כִּבְתְּחִלָה, וַתִּמְלֹךְ אַתָּה ה' לְבָדֵךְ בְּחִסְד וּבְרָחְמִים בְּצִדְקָה
וּבְמִשְׁפָט וַיַּקְרִים מִקְרָא שְׁכָתּוֹב: "זֶה לְעוֹלָם יִשְׁבּוּ כּוֹגָן לְמִשְׁפָט
בְּסָאוֹ" וַתִּתְבִּיטֵל כֵּל הַקְּלָפּוֹת וּכֵל הַסְּטָרִין אַוְחָרְגִין מִן הַעוֹלָם: